

efter som det var store eller smaa Ejendomme. Skulde Staten paa den Maade komme i Besiddelse af Ejendomme, vil det fortrinsvis blive i de Egne, hvor der er faa eller ingen Len og Stamhuse, og hvor der derfor foreløbig ikke i væsentlig Grad vil blive Jord udover Præstegaardsjord til Løsning af Jordspørgsmaalet gennem Jordlovene. Jeg henstiller dette til Overvejelse for den højtærede Landbrugsminister, fordi jeg mener, at det er nødvendigt, at man nu fra Overvejelserne, som har været for længe, og fra Forberedelsens Stadium, der ligeledes har været for længe, skrider til Handling paa dette Omraade.

Det vil have sine store Fordele; i første Linie derved, at Jordforbedringen er Betingelse for en øget Produktion, men dernæst vil det skaffe Arbejde mange Steder paa en Aarstid, hvor det ellers er vanskeligt at skaffe Arbejde, og det vil formindske og i mange Kommuner helt afskaffe den lokale Arbejdsløshed, og dette vilde være den bedste Maade at faa det Spørgsmaal ud af Verden paa. Man vilde da komme bort fra de Klager, der nu høres over Misbrug, som finder Sted ifølge den gældende Lov, som det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) omtalte, og for hvis Dyder og Fejl det ærede Medlem har samme Ansvar som jeg, og det ærede Medlems Parti har nøjagtig samme Ansvar som mit Parti. Jeg tror, det vil være rigtigt at gøre det i disse Aar, idet der nu er mange Penge mellem Landmændene og stadig stigende Indskud i Banker og Sparekasser. Det vilde være heldigt, om man ved en saadan Garanti fra Statens Side kunde bidrage til at fremme disse Arbejder, man vilde da ogsaa være bedre rustet til at imødegaa kommende Nedgangsperioder, end man ellers vil være. Det vil ikke direkte, og jeg tror heller ikke indirekte, komme til at koste Staten meget, men det kræves jo, at der fra Landbrugsministeriets Side tages energisk fat, at der fremsættes de nødvendige Lovforslag, og at Rigsdagen behandler disse hurtigt, saa at Arbejdet kan begynde inden alt for længe og helst nogle Steder allerede i indeværende Vinter. Det havde været bedre, om man havde været saa langt fremme med sine Overvejelser, at man i denne Vinter kunde have taget fat med fuld Kraft. Staten skal yde Vejledning, teknisk Hjælp og Garanti, men direkte Tilskud skal Staten ikke give dertil, thi Forrentning af Landbrug og navnlig Forrentning af Dræningsarbejder indenfor Landbruget kan Landbruget udmærket

selv bære. Dræning er en udmærket Forretning, og derfor ser man ogsaa, at Fremskridtslandmænd, de dygtigste Landmænd, i disse Aar i meget stor Udstrækning paa egen Haand har taget fat paa denne Opgave i endnu langt større Udstrækning end tidligere. Men derfor maa man ikke være blind for, at der er mange Landbrugere, som ikke finder paa at gøre det, eller som ikke har den Initiativets Evne, at de faar begyndt derpaa. Overfor saadanne — og det er de fleste — vilde et saadant Initiativ fra Statens Side, en saadan Agitation, en saadan Vejledning og teknisk Hjælp og en saadan Garanti virke ansporende og sikkert føre til, at langt flere tog Opgaven op og fik den løst til Gavn for sig selv og for hele Samfundet og tillige til Gavn for Arbejderspørgsmaalet.

I denne Forbindelse vil jeg samtidig spørge den højtærede Landbrugsminister, om han tænker paa at imødekomme det Krav, der fra det nedsatte Udvalgs Side er stillet til ham om en Lov om Regulering af Afgravningen af vore Lavmoser. Jeg tror, det vil være nødvendigt, at der ogsaa i saa Henseende bliver vedtaget Regler. Betydelige Strækninger af Lavmoser bliver ødelagt for den fremtidige Kultur derved, at Tørveafgravningen foregaar ganske planløst og efterlader en Mark opgravet i Vandhuller, der ingen Nytte er til.

Endelig vil jeg spørge den højtærede Landbrugsminister, hvorledes han stiller sig til en Sag, hvorom der tidligere har været fremsat Forslag her i Tinget, og til hvis Ordning der den Gang fra Rigsdagens Side blev ydet Tilskud, nemlig Kultivering af de store Vildmoser i Nørrejylland. Saavel med Hensyn til Brændselsforsyningen som med Hensyn til Landbrugskultur er det her store Værdier, det drejer sig om.

Jeg skal dernæst gøre nogle korte Bemærkninger om et helt andet Spørgsmaal, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at beskæftige mig med ved Finanslovens første Behandling, nemlig Spørgsmaalet om Støtte fra Statens Side til Forfattere. Jeg ved nok, at dette Spørgsmaal ikke i al Almindelighed kan paa-regne Interesse i dette høje Ting, og jeg ved vel, at mange har den Opfattelse, at de siger: Kan disse Mennesker ikke klare sig ved deres Erhverv, kan de jo bestille noget andet, en Betragtning, som forekommer mig uhyre let købt og lidet værdifuld. Jeg ved, at der vistnok paa Tillægs-